

a pod., pokud se jich toliko k vyšetření, zjištění neb vyplacení odškodnění užije (p. s. 102 ad g).

h) Listiny, které se na základě zák. ze dne 7. září 1848 o zrušení svazku poddanského a vyvození půdy zřizují mezi oprávněným a zavázaným za příčinou zjištění poměru právního a o odškodnění, pokud se jich jen ku provedení vyvazení a k zápisu do knih veřejných užije (p. s. 102 ad i).

Poplatky z převodů majetkových (p. s. 106 popl. z.).

I. Převod majetku mezi živými:

1. darováním, viz čl. »Darování«.

2. Převod práva vlastnického, požívacího a práva užívacího k věcem nemovitým

a) úplatným jednáním: tu zaplatiti jest poplatek dle hodnoty $3\frac{1}{2}\%$ (i s 25% mimoř. přírážky);

b) soudcovským výrokem, čímž rozumí se též rozhodnutí soudu rozhodčího.

3. Převod práva vlastnického a požívacího k jiným věcem a převod jiných práv ku věcem nebo dávkám.

II. Převod majetku právními činy na případ smrti (viz »Poplatky dědické«.

III. Sleva poplatků.

Z výměry poplatku, který zapraviti jest z převodu práva vlastnického, požívacího nebo užívacího ku věcem nemovitým, může se jistá část sleviti dle míry doby, která uplynula od posledního převodu zmíněných práv až k té době, za kterou se má poplatek vyměřiti.

1. Ku slevě poplatku nestačí nikterak nějaký titul právní ku nabytí vlastnictví, nýbrž osoba žádající o slevu musí prokázati, že předchůdce jeho nabyl vlastnictví věci nějakým aktem převodním, ať již smlouvou, jednáním na případ smrti nebo výrokem soudcovským (rozh. ze dne 27. února 1877 č. 45). Tato doba počítá se od toho dne, kdy po právu vzešel právní titul odůvodňující poslední převod ve prospěch posledního držitele; byl-li zmíněný převod sprostředkován smlouvou, počíná ona doba dnem, kdy smlouva uzavřena byla; zakládá-li se převod na právu dědickém, na darování za příčinou smrti nebo na odkazu, počítá se dotčená doba ode dne nápadu dědického práva, daru neb odkazu. Lhůta tato končí pak tím dnem, kterého dojde oznámení o dotýčném převodu majetkovém ve smyslu § 43 popl. z. k úřadu zřízenému ku vyměřování poplatků nebo nestane-li se oznámení takové, počítá se zmíněná doba až do toho dne, kterého podána byla k soudu listina právní k zápisu nového držitele do knih veřejných (rozh. min. fin. ze dne 3. srpna 1852 č. 26846). Při oné držbě pozemkové, pro kterou veřejné knihy pozůstávají s tím účinkem právním, že nabývá se věcného práva vtělením nebo záznamem do těchto knih, lze zřetel míti za účelem vydobyti slevy poplatků jen k oněm předchozím změnám v držení, které zapsány jsou v knihách veřejných. Přiznání slevy poplatků vázáno bylo na provedený zápis té osoby, která přenáší právo ku věci nemovité a to za tím účelem, aby se zároveň podporoval pořádek v knihách a aby se k tomuto pořádku vzbudila jakási náklonnost, která nemálo jest důležitá pro kontrolu zapravování poplatků z jednání právních. Ohlásí-li se tedy převod práva k nějaké věci nemovité a osoba, která věc převádí, ve knihách zapsána není, může sleva poplatku vzejíti pro všechny osoby jen v tom případě, jsou-li převody soudobé, a podán-li důkaz, že

žádáno bylo za knihovní zápis těchto převodů, jelikož strany podnikly všechno možné v úmyslu na knihovní zápisy a zmíněný předpis nemohl vycházeti od podmínek nemožných. Bylo-li však převodní jednání uzavřeno dříve se žádostí a knihovním zápisem však posečkáno až do doby, kdy uzavřeno další jednání převodní, nemá místa sleva poplatku, jelikož splatnost jeho vztahována býti musí na okamžik uzavření smlouvy, ve kterémž za knihovní zápis nebylo ještě žádáno (rozh. min. fin. ze dne 16. února 1851 č. 1083 odst. 3).

2. Jest však dovoleno přihlídati ku změně držby přímo předcházející při vyměřování poplatků za převod usedlostí ještě nevtělených do knih a povolití zákonnou slevu poplatků, jestliže se držba pozemková zároveň zapíše do knihy veřejné (rozh. min. fin. ze dne 1. května 1852 č. 12877 odst. 1).

3. Sleva poplatků závisí ovšem od knihovního zápisu té osoby, která dále převádí věc nemovitou, avšak zákon nevytknul nikterak podmínku nemožnou, ani ji vytknouti nechtěl. Stal-li se tedy v jednotlivých případech nemožným zápis držitele do knih veřejných před dalším zcizením, pokud se týká, stala-li se žádost o zápis z důvodů právních nebo fysicky nemožnou, sluší podati návrh na slevu poplatků, pokud se týká, na odepsání poplatku, podobně jako v těch případech, ve kterých převedla se nemovitá věc nebyvši dříve odevzdána (rozh. min. fin. ze dne 24. května 1853 č. 16455 odst. 1).

4. Zcizí-li některý dědic komusi třetímu z volné ruky nemovitosti pozůstalostní, prve než mu doručen byl dekret o soudním odevzdání, přísluší ovšem kupci sleva poplatků počítaje ode dne nápadu dědictví, poněvadž za takových okolností zápis knihovní k rukou dědice možným ještě nebyl. Není-li však v případě takového zcizení ani zůstavitel zapsán v knihách veřejných, připadne pak sleva poplatku tomu, kdo realitu koupil od dědice, jen dle trvání držby dědicovy; naproti tomu může se při výměře $1\frac{1}{2}\%$ ního poplatku z převodu majetkového se zůstavitele na dědice sleviti poplatek jen dle trvání držby naposledy zapsané do veřejných knih až do převodu držby na dědice (rozhod. min. fin. ze dne 16. prosince 1852 č. 43223, ze dne 9. dubna 1855 č. 5453).

5. Výše slevy. Sleva poplatků činí

a) při převodech, z nichž vyměřiti jest poplatek dle sazby $3\frac{1}{2}\%$ a při době do dvou let $2\frac{1}{2}\%$, při době 4leté 2% , při době 6leté $2\frac{1}{2}\%$, při době 8leté 1% , při době 10leté $\frac{1}{2}\%$; dlužno tudíž zapraviti: za převod do dvou let 1% , do 4 let $1\frac{1}{2}\%$, do 6 let 2% , do 8 let $2\frac{1}{2}\%$, do 10 let 3% , přes 10 let $3\frac{1}{2}\%$;

b) při převodech a při zápisu převodů do knih veřejných, ze kterých vyměřiti jest poplatek na $1\frac{1}{2}\%$, činí sleva poplatku 1% , nepřesahuje-li zmíněná doba 4 léta a $\frac{1}{2}\%$, nepřevyšuje-li dobu 8 let; dlužno tudíž zapraviti: za převod do 4 let $\frac{1}{2}\%$, do 8 let 1% , přes 8 let $1\frac{1}{2}\%$.

6. K vypočítání slevy z poplatků procentních ze směny (p. s. 97 b) sluší předkem stanovit, mnoho-li připadá na každý předmět směny z poplatku, který se má dle této pol. saz. vyměřiti; z poplatku vypadajícího takto na každý předmět směny dlužno určiti slevu dle trvání poslední držby. Z poplatku vypadajícího na věci movité nebo na hotové splátky počítati jest slevu jako při koupi podle trvání poslední držby nemovitých věcí za to docílených (rozh. min. fin. ze dne 19. května 1852 č. 16231).